

možný: pravidla musí být vykládána stejně pro všechny země, pro které byla vydána a je tedy nutno držeti se přesně zcela jasného textu § 4, odst. 5 dávk. prav.,

c) § 6 prav. má nadpis „dělení společných pozemků“, který je v odst. 2. uveden ve znění „za účelem dělení nemovitostí, jež jsou ve spoluvlastnictví“. Nadpis užívá tedy téhož výrazu jako § 4, odst. 5. a je tudíž i z toho patrné, že nelze znění pravidel vykládat jinak, než že pravé reálné dělení jakýchkoliv společných pozemků (menšího i většího rozsahu, též v rámci agrárních operací), pro něž finanční úřad povolil osvobození od poplatku převodního, jest osvoboditi i od dávky z přírůstku hodnoty nemovitosti.

Stížnost tedy žádala, aby platební rozkaz na dávku vydaný byl zrušen a osvobození povoleno.

Odvolační úřad stížnosti nevyhověl, odůvodniv své rozhodnutí takto:

„Ve Vašem odvolání namítáte:

Dotyčný převod nemovitostí nebyl osvobozen od dávky z přírostu hodnoty ve smyslu § 4 čís. 5 dávkových pravidel, ač nárok takový byl činěn.

Osvobození takové že jest v tomto případě plně odůvodněno, neboť:

1. ze smlouvy samotné plyne, že bylo provedeno čisté reálné dělení společných dosud pozemků a že každá strana obdržela hodnotu odpovídající jejímu ideálnímu podílu spoluvlastnickému,

2. toto dělení bylo ohlášeno u berního úřadu a osvobozeno od převodních poplatků,

3. názor, že osvobození dané ustanovením § 4, odst. 5. dávk. prav. se netýká obyčejného dělení pozemků v menším rozsahu, nýbrž jen velkých celků — občin a pod. — jest mylným a neodpovídá přesnému znění dávkových pravidel. Tento Váš názor podrobně odůvodňujete.

Těmto Vaším námitkám nemohl okresní úřad dáti za pravdu a v odpor vzatý platební rozkaz zemského výběrčího úřadu zrušiti z těchto důvodů:

Vaše tvrzení, uvedené shora sub 1., neodpovídá skutečnosti, resp. není v souladu s konstantní judikaturou nejvyššího soudu správního, poněvadž jednak reálné dělení nemovitostí, nacházejících se dosud ve spoluvlastnictví, podléhá dávce z přírostu hodnoty, jednak možno osvoboditi od této dávky toliko ty převody, uskutečněné dílčí smlouvou, které v zájmu veřejném jsou prováděny za účelem zemědělských meliorací.

Ve Vaší stížnosti ostatně nepopíráte, že šlo o dílčí smlouvu, kterou nebyl sledován žádný veřejný zájem, takže vzhledem k tomu, co bylo uvedeno v předchozím odstavci tohoto výměru, jsou Vaše vývoody v ostatní části Vaší stížnosti nepřipadné.

Rovněž se podotýká, že podle judikatury nejvyššího správního soudu případné vynětí z poplatkové povinnosti podle § 8 zák. č. 74/1901 ř. z. nemá za následek osvobození od dávky z přírostu hodnoty.

Bylo proto dotyčnou dílčí smlouvou podrobiti dávce z přírostu hodnoty.“

Tento názor, který se kryje s názorem vyměřovacích úřadů, sleduje tendenci podrobiti dávce veškerá dělení, i reálná, pokud nejde o dělení, jež sledují veřejný zájem a jsou osvobozena od poplatku převodního.

Pro tento striktní názor, který přechází přes zcela jasné a pochyb nepřípouštějící ustanovení § 4, odst. 5. dávk. pravidel, hledají vyměřovací a odvolací úřady oporu v komplikovaném výkladu pravidel a v judikatuře. Pokud se ovšem nezmění dosavadní stanovisko judikatury, nelze se nadíti, že bude upuštěno od postihování dílčích smluv dávkou z přírůstku hodnoty, třebaže tato praxe nemá opory v příslušných ustanoveních.

VĚSTNÍK SPOLKU KANDIDÁTŮ NOTÁŘSTVÍ

Pokladník spolku rozesílá členům složenky k zaplacení členského příspěvku na období 1941-42, který činí 10.— K. Poněvadž řada členů nezaplatila členský příspěvek za minulé období, žádá pokladník tyto členy, aby zaplatili příspěvek za obě období najednou a tím ušetřili spolku hotové výlohy upomínek nedoplatků.

ZE DNE

Úmrtí. Dne 12. prosince 1941 zemřel po krátké nemoci plzeňský notář pan JUDr. Josef Janda ve věku 60 let.

Dne 24. listopadu 1941 odešel z kruhu českých kandidátů notářství pan JUDr. Václav Svoboda, kandidát notářství v Praze-Smíchově, ve věku 34 let.

Jejich památce budiž zachována čest!

Výnos ministerstva spravedlnosti ze dne 10. listopadu 1941 č. 56.123, kterým se mění a doplňuje výnos ze dne 29. prosince 1939 č. 45.015, o užívání jazyků u soudů a jiných justičních orgánů v Protektorátě Čechy a Morava.

1. Oddíl III výnosu č. 9/1939 Věst. a jeho nadpis se mění a budou zníti:

„III. Zápis do veřejných knih, rejstříků atp.; výpisy z veřejných knih a rejstříků.“

(1) Zápis do veřejných knih se vykonají v jazyku návrhu. Zapisuje-li se bez návrhu, je pro zápis rozhodný jazyk vyřízení zápis nařizujícího; vydává-li se toto vyřízení v obou jazycích, stane se zápis v jazyku německém.

(2) Pomocné rejstříky veřejných knih (na př. reální a osobní rejstřík k hlavní knize) vedou se vůbec dvoujazyčně.

(3) Zápis do obchodního a společenstevního rejstříku se vykonají v jazyku německém a českém.

(4) Ve výpisech z veřejných knih a rejstříků uvedou se zápisy v jazyku (v jazycích), v kterém (v kterých) byly vykonány. K zápisům, které byly vykonány jen v českém jazyku, připojí se na žádost objednavatele německý překlad; tento překlad, který se opatří jen soudní pečeti, je bez poplatků.“

2. Za oddíl III uvedeného výnosu vkládá se jako oddíl III a) toto ustanovení:

„III a) Legitimační papíry.

Vyřízení, která mohou být zároveň legitimačními papíry (na př. poručenský dekret), sepiší se v obou jazycích.“

3. V oddílu IX uvedeného výnosu vkládá se jako poslední odstavec toto ustanovení:

„(5) Na obálkách, zpátečních listcích atp., buďtež soudy a justiční úřady, i když se jinak užívá jen českého jazyka, označeny zásadně jen německy nebo německo-česky.“

Důležité! Ve věci úpravy návrhů na obsazení uprázdněných notářských míst žádá ministerstvo spravedlnosti, aby o jednotlivých uchazečích uvedeny byly přesné podrobné osobní údaje, a sice mimo dosud požadovaných osobních údajů nutno v žádosti každého uchazeče uvést vždy přesně:

1. adresu bytu,
 2. o jeho službě v dřívější c. k. rakousko-uherské armádě aneb v presenční službě za býv. republiky a vojenskou hodnost.
 3. o tom, zda byl legionářem,
 4. zda a do jaké míry ovládá německý jazyk ve slově i písmě.
- Žádáme, aby všichni pp. notáři a kandidáti notářství, kteří napříště budou kompetenční žádosti o notářská místa podávat, řídili se tímto pokynem a data tato uvedli též ve kvalifikační tabulce.

Přijímání listin, nemajících majetkové ceny, do úschovy. Na dotaz notářské komory v Praze ve věci přijímání listin do úschovy, nemajících majetkové ceny, jde-li o židy, sdělilo ministerstvo spravedlnosti toto:

„K dotazu ze dne 22. října 1941 sděluje ministerstvo spravedlnosti, že právními předpisy nebyla změněna ustanovení §§ 1, 104 a 105 not. ř., pokud jde o oprávnění notáře přijímat do úschovy listiny nemající majetkové ceny, ani jde-li o židy.“

Důležité! Krajský soud obchodní v Praze sdělil notářské komoře v Praze přípisem ze dne 14. listopadu 1941 pres: 2187/7/1941 toto:

„Usnesení krajského soudu obchodního jako soudu rejstříkového povolujícího ve věcech kupců jednotlivců, veřejných obchodních společností a komanditních zápisy do obchodního rejstříku třeba dodávat příslušným berním správcům jako úřadům vyměřujícím všeobecnou daň výdělkovou uvedeným podnikům.

Príslušnost berních správ jako úřadů vyměřujících všeobecnou daň výdělkovou, řídí se u kupců jednotlivců bydlištěm poplatníka v poslední den kalendářního roku předcházejícího bernímu roku [§ 249, odst. 1, lit. b), odst. 1, zákona o přímých daních ve srovnání s lit. a)]; u společenských podniků (veřejné obchodní společnosti, komanditní společnosti) jejich společníci jsou zdaňováni daní důchodovou v obvodu různých vyměřovacích úřadů, určována jest příslušnost vyměřovacích úřadů rozhodnutím finančního úřadu II. event. III. stolice [§ 249, odst. 1, lit. b), odst. 2. cit. zákona].

Bydliště kupce jednotlivce, veřejného společníka, osobně ručícího společníka jest též předmětem zápisu do obchodního rejstříku. Bydliště jejich nekryje se vždy se sídlem firmy, neboť nebydlí často v sídle firmy.

V doložkách notářů, ověřujících zhusta podpis kupce jednotlivce, veřejného společníka, osobně ručícího společníka, nečiní se mnohdy rozdíl mezi sídlem firmy a skutečným bydlištěm těchto firemních účastníků, pojmy ty se nesprávně ztotožňují. Se zřetelem k tomu, že důležité jest rozeznávání sídla firmy a bydliště firemních účastníků, žádáme, aby páni notáři byli požadováni, aby v ověřovacích doložkách připojovaných k firemním podáním uváděli pouze skutečné (t. j. aspoň v době podání platné) bydliště těchto účastníků.

Nebude-li se udané skutečné bydliště srovnávat s bydlištěm zapsaným v obchodním rejstříku, rejstříkový soud již další zařídí.“

Ve smyslu výměru ministerstva spravedlnosti ze dne 22. listopadu 1941 č. j. 57.489/41-S usnesla se notářská komora v Praze doporučit členům svého obvodu, aby zavedli **úřední hodiny pro neobeslané Židy**, a to pokud možno konformně s úřady protektorátními a jinými veřejnými, t. j. od 8 do 9 hodin ráno. V obvodu Velké Prahy stanoveny tyto návštěvní hodiny na 9—10 hod. ráno.

Úřední hodiny pro neobeslané Židy budtež vyznačeny na dveřích kanceláří.

KNIHY REDAKCI ZASLANÉ

Ochrana dlužníků po dobu mimořádných poměrů. Napsal JUDr. Stanislav Jurášek, vrchní ministerský komisař. Vydalo: Právnické knihkupectví a nakladatelství V. Linhart, Praha II., Beethovenova č. 35, jako 52. svazek Sbírký právních pojednání. Stran 54, cena brož. 14.— K.

Zvláštní ochrany dostalo se již v dřívějších letech některým dlužníkům, zvláště zemědělcům a nezaměstnaným. Mimořádné poměry vyvolané válkou si však vynutily ochranu všech dlužníků, kteří poměry válkou vyvolanými nejsou s to, aby dostáli svým povinnostem. Tato ochrana byla poskytnuta dlužníkům vládním nařízením ze dne 14. prosince 1939, č. 44 Sb. na rok 1940. V článku I. je upravena ochrana osob, které jsou nebo se stanou příslušníky říšské branné moci a z tohoto důvodu by měly doznati újmy proto, že včas nemohou hájiti před soudem svých práv. Článek y II. a III. pojednávají o ochraně dlužníků. Soud může k návrhu dlužníka odložit zcela nebo zčásti exekuční nebo zajišťovací úkony jakéhokoliv druhu, nabude-li přesvědčení, že odkladu je naléhavě třeba v zájmu dlužníka, který bez své viny není s to závazek splniti a lze podle poměrů na věřiteli spravedlivě žádati, aby vymáhání nároku bylo odloženo. Při tom je nerozhodné, je-li vymáhán nárok peněžitý nebo nepeněžitý.

I když není nárok vymáhán exekucí, ale věřitel z důvodu neplnění anebo včas by mohl uplatniti právní následky s neplněním spojené, může dlužník u soudu žádati, aby bylo vysloveno, že tyto právní následky zcela nebo zčásti nenašly. Rovněž může dlužník žádati na soudu, aby byl staven výkon práva věřitelova uspokojiti se ze zástavy. Nařízením poskytuje se dlužníkům široká ochrana, avšak dlužníci, pokud nejde o příslušníky říšské branné moci nebo o osoby, které musely z úředního příkazu opustiti své bydliště, musí se ochrany dovolávat u soudu. Při tom musí dobře znáti předpisy, které jim tuto ochranu poskytují, nemají-li nějakým opomenutím doznati újmy nebo ztratiti vůbec možnost se ochrany dovolávat. Taktéž i věřitelé musí znáti práva dlužníka, jakož i svá, aby se mohli proti nim účinně brániti. V příručce výše uvedené je vládní nařízení č. 44/1940 Sb. podrobně vyloženo, takže věřitelům nebo dlužníkům znalost zákonného ustanovení, jakož i výkladu, usnadní úspěšné domáhání se práva. Je proto znalost těchto ustanovení pro oboje nejvyšší důležitá.

Nová úprava bytového hospodářství. Napsal JUDr. Vladimír Pelikán, vrch. odb. rada min. soc. a zdrav. správy. Vydalo: Právnické knihkupectví a nakladatelství V. Linhart, Praha II., Beethovenova č. 35, jako 53. svazek Sbírký právních pojednání. Stran 148, cena brož. 30.— K.

Brožura obsahuje texty všech platných právních předpisů týkajících se ochrany nájemníků, úpravy nájemného, odkladu exekucí nuceným vyklizením místností a mimořádných opatření bytové péče. Ke každému tomuto úseku vázано bytového hospodářství je připojen výklad příslušných předpisů doplněný judikaturou nejvyšších soudů. Brožura je cenou pomůckou nejen pro vlastníky domů, nýbrž i pro nájemníky a vůbec pro všechny, kdož přijdou v praktickém životě do styku s nájemními poměry.

Z pozůstalosti po zemřelém notáři JUDr. Josefu Chvátalovi v Polné prodají se tato právníká díla:

1. Pensijní pojištění soukromých zaměstnanců. Dr. Jindřich-Dr. Podlipský. — 2. Trestní zákony československé. Dr. Kallab-V. Hertrtritt. — 3. Čs. obecný zákoník obč. a obč. právo. Dr. F. Rouček. — 4. Zákony o přímých daních Čs. Dr. Drachovský-Dr. Novotný. — 5. Nejvyšší správní soud 1937. Dr. Rádl. — 6. Sbirka vzorců podání a žádostí k polit. úřadům pro advokáty, obecní úřady. Dr. A. Böhm. — 7. Sbirka vzorců notář. listin k notářskému řádu. Dr. J. Čulík. — 8. Čs. právo správní — část obecná. Dr. F. Wayer. — 9. Trestní právo německé platné v Protektorátu. Dr. J. Veselka. — 10. Obecný zákon knihovní. Dr. H. Cimler. — 11. Sbirka příkladů knihovních žádostí a usnesení. A. Hartmann-V. Bohuslav. — 12. Nesporné řízení. A. Hartmann. — 13. Obecní zřízení v Č., M. a Slez. Dr. Jos. Kliment. — 14. Sbirka vzorců k obchod. a společenst. rejstříku. Tesař-Zunt-Borůvka. — 15. Die Formulieren des Verfahrens außer Streifoch. Dr. F. Nemethy. — 16. Civilní řád soudní. A. Hartmann. — 17. Sociální pojištění. Dr. J. Pleskot. — 18. Nové uspořádání soudnictví v Protektorátu Čechy a Morava. — 19. Trestní zákon ČSR. Kollab-Hertrtritt. — 20. Poplatek nemovitosti a dávka z přírůstku. Dr. Choděra-Dr. Nešpor. — 21. Základy práva ústavního. Dr. Vavřínek. — 22. Poplatková novela. Dr. Siblík. — 23. Sbirka vzorců soukromoprávních smluv a prohlášení. Dr. Novák. — 24. Sbirka vzorců pro advok. v říz. exekuč. trest. Dr. Novák. — 25. Sbirka vzorců k nesor. konkurs. a vyrovn. řízení. A. Hartmann. — 26. Formularbuch zur Zivilprozessordnung und Exekutionsordnung.

Bližší informace podá paní Hana Chvátalová, vdova po notáři, bytem v Mělníku, Kramářova 163.

Čís. jedn.: 2386 n. k.

Notářské místo v Praze-Břevnově.

Podepsaná notářská komora vypisuje soutěž k znovuoobnovení místa notářského v Praze-Břevnově, uprázdněného přeložením notáře Jana Bosáka do Poděbrad.

Žádosti, opatřené doklady ve smyslu výnosu býv. min. sprav. ze dne 31. října 1887 čís. 9172 podány budtež

do 12. ledna 1942

včetně předepsaným způsobem podepsané komoře.

Notářská komora v Praze, dne 16. prosince 1941.

President: Dr. Ponec v. r.